

แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา
Learning Styles of Students with Disabilities at Ramkhamhaeng University
According to the Left-Right Brain Theory

สุการ์ตพิชา ปิยะธรรมวารกุล¹

Sukarnpicha Piyathamvarakul¹

Receive March 31, 2026; Retrieved, June 26, 2026; Accepted July 11, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพิการมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 301 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา ที่มีความเชื่อมั่น .98 และข้อเสนอแนะแบบการเรียนรู้ที่มีความสุข การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และกรณีมี 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t -test) กรณีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) โดยภาพรวมทั้ง 4 แบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิดแบบนักคิดสร้างสรรค์ แบบนักบริหารจัดการ และแบบนักมนุษยนิยม พบว่า อยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีประเภทความพิการ และคณะที่ศึกษาต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีการเรียนรู้แบบนักคิดแบบนักบริหารจัดการ และแบบนักสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่แบบนักมนุษยนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แบบการเรียนรู้, นักศึกษาพิการ, ทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา

¹รองศาสตราจารย์, ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹Associate Professor, Department of Educational Foundations, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

E-mail: wararutmv@yahoo.com

Abstract

This research article aimed to study and compare the learning styles of disabled students at Ramkhamhaeng University based on left-right brain theory. Data was collected from a sample of 301 disabled students at Ramkhamhaeng University studying in the second semester of the 2024 academic year. The research instrument was a questionnaire on left-right brain theory learning styles with a reliability of .98 and suggestions for happy learning styles. Data was analyzed using statistical software to calculate the mean ($\bar{X}$), standard deviation (SD), and for cases with two groups, a t-test was used. For cases with more than two groups, one-way ANOVA was used. If statistically significant differences were found, pairwise comparisons were conducted using Scheffé's method. The research results showed that: 1) Overall, all four learning styles—thinker, creative thinker, manager, and humanist—were at a high level. 2) A comparison of the learning styles of students with different types of disabilities was also conducted. The study found no statistically significant differences at the .05 level among the different study groups in terms of learning ability. However, there were no statistically significant differences at the .05 level between learning styles: critical learner, managerial learner, and creative learner. The humanistic learner style, however, showed a statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: Learning Styles, Students with Disabilities, Left-Right Brain Theory

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนทุกระดับมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ เปลี่ยนจากการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่มาเป็นการเป็นการจัดการเรียนการสอนรายบุคคลมากขึ้น ทั้งนี้เพราะจากการจัดการเรียนการสอนที่นำผู้เรียนมาเรียนเนื้อหาเดียวกัน ด้วยวิธีวิธีการเดียวกัน และในเวลาเดียวกัน ในสถานที่เดียวกันนั้นไม่เหมาะสม เพราะผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันไปไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลิกภาพ ด้านสภาพจิตวิทยา หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีวิธีการในการเรียนที่แตกต่างกันตามไปด้วย ความสำคัญดังกล่าวนี้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและมาตรา 25 ข้อ 1 ที่กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Office of the National Education Commission, 2010) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ผู้สอน

ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนให้ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพราะถ้าสอนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ไม่เอาใจใส่ในบทเรียน ขาดทักษะในการเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถทำความเข้าใจบทเรียนได้ ทำงานด้วยความยุ่งยากลำบาก (Thaithani, P., 2007)

มนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ในด้านร่างกาย รูปร่างหน้าตา ความสูง เช่น น้ำหนัก สีผิว สีผม สีตา และมีลักษณะทางจิตวิทยาอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน คือ บางคนมีลักษณะกล้าแสดงออก ช่างพูด ช่างคุย บางคนมีลักษณะเก็บตัวไม่สูงส่งกับคนอื่น บางคนมีความมั่นใจในตนเอง ในขณะที่บางคนขี้อาย บางคนดูฉลาด กระฉับกระเฉง แต่บางคนซึมเศร้า เชื่องช้า (Maneesri, K., 2012) นักจิตวิทยาจึงมุ่งหาหลักการที่สามารถนำมาทำนายพฤติกรรมของบุคคล ดังนั้น นักจิตการศึกษาจึงมุ่งหาหลักการที่สามารถนำมาทำนายพฤติกรรม การเรียนรู้ของบุคคลได้ โดยนักจิตวิทยาการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลากหลาย เช่น เซวาร์ปัญญา (Intelligence quotient: IQ) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) แบบการคิด (Cognitive style) ซึ่งมีความสำคัญต่อพฤติกรรม และการแสดงออกของบุคคล (Fungsakul, S., 2016) การจัดการเรียนการสอนให้สนองตอบต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น ผู้สอนต้องทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลประกอบไปด้วย เซวาร์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ บุคลิกภาพ เพศ วัย และที่สำคัญยังมีความแตกต่างในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ (Thaithani, P., 2007)

แบบการเรียนรู้ เป็นแบบแผนของพฤติกรรมและสมรรถนะ ที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้ในตอบสนองและประมวลผล ซึ่ง Salater A. & Bermner, G. (2011) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ วิธีการที่แตกต่างกันในการคิด และการเรียนของผู้เรียน อันประกอบไปด้วย วิธีการในการเข้าถึงข้อมูลความรู้ วิธีการจัดกระทำข้อมูลความรู้ วิธีการจัดกระทำข้อมูลความรู้ แนวคิดเรื่องแบบการเรียนรู้ เริ่มมีในงานวิจัยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 และถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เมื่อปี ค.ศ. 1970 โดยมีแนวหลากหลายสะท้อนออกมาในรูปของเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจแบบการเรียนรู้ ตัวอย่างแนวคิดทฤษฎีที่ปรากฏในแบบสำรวจ เช่น Kolb, D. A. (1985) จำแนกแบบการเรียนรู้ตามการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็น 4 แบบ Grasha, A. F. & Kirschenbaum, D. S. (1985) เน้นการวัดความรู้สึก การปฏิบัติ ทักษะที่มีต่อการเรียนรู้ รูปแบบของห้องเรียน วิธีสอน ครูและกลุ่มเพื่อน ซึ่งจำแนกแบบการเรียนรู้ออกเป็น 6 แบบ Canfield, A. A. (1992) แบ่งการเรียนรู้ตามองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ และความรู้สึกที่สนใจผู้เรียน 4 ด้าน Felder R. M. & Soloman, B. A. (2007) จัดกลุ่มแบบการเรียนรู้ตามลักษณะ และวิธีที่ผู้เรียนรับรู้ และจัดกระทำข้อมูลโดยปรากฏแบบการเรียนรู้ในแบบวัด 4 มิติ และ Siler, S. et al. (2000) ใช้ทฤษฎีบุคลิกภาพของ Carl Jung นักจิตวิทยาชาวสวิส เป็นแนวคิดพื้นฐานในการแบ่งแบบการเรียนรู้เป็น 4 แบบ (Hess, R. U., 2019; Thaithani, P., 2007) นอกจากนี้ยังค้นพบอีกว่า ทั้งสี่ข้างและสี่ขวานั้นยังแบ่งเป็นส่วนหน้าและส่วนหลัง รวมทั้งหมดเป็น 4 ส่วน แต่ละส่วนมีการทำงานที่แตกต่างกัน จากการแบ่ง 4 ส่วน นำมาใช้เป็นหลักในการศึกษาการเรียนรู้ 4 แบบ คือ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ (Hermann, N., 1996; Piyamanotham, W. & Piyamanotham, P., 2005)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องทราบถึงแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการที่แตกต่างกัน และวางแผนหาวิธีจัดกิจกรรมหาสื่อการเรียนการสอนวิธีสอน รวมถึงจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนที่มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับนักศึกษาพิการมากยิ่งขึ้น และส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของคนพิการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา
2. เพื่อเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา จำแนกตามประเภทความพิการ คณะที่ศึกษา และระดับความสามารถทางการเรียน

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด

แบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Canfield, A. A. (1992) ได้แบ่งการเรียนรู้ตามองค์ประกอบทางด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Component) ที่จูงใจให้ผู้เรียนเลือกเรียน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสภาพการเรียนรู้ (Conditions of Learning) หมายถึง สภาพการณ์การเรียนรู้ หรือบริบทของการเรียนการสอนที่ผู้เรียนชอบ ซึ่งจำแนก 8 ประเภท คือ การทำงานกับกลุ่มเพื่อน (Peer) ข้อมูลที่เป็นระบบ (Organization) การวางเป้าหมายของตนเอง (Goal Setting) การแข่งขัน (Competition) การมีสัมพันธภาพกับครู (Instructor) รายละเอียดของข้อมูล (Detail) อิสระในการทำงาน (Independence) และการใช้อำนาจของครู (Authority)
2. ด้านขอบเขตความสนใจ (Area of Interest) เป็นการกล่าวถึงลักษณะเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตร วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการเรียน หรือรายวิชา หรือการทำงาน ต่างๆ ซึ่งแบ่งได้ 4 ประเภท คือ ด้านความสนใจเกี่ยวกับตัวเลข (Number) ความสนใจ เกี่ยวกับการใช้ภาษา (Qualitative) ความสนใจเกี่ยวกับสิ่งไม่มีชีวิต (Inanimate) และ ความสนใจเกี่ยวกับผู้คน (People)
3. ด้านวิธีเรียน (Mode of Learning) เป็นการกล่าวถึงการใช้ประสาทสัมผัส และรูปแบบในการรับข้อมูลเข้ามเพื่อการเรียนรู้ตามความถนัดหรือความชอบของแต่ละคน แบ่งได้ 4 ประเภท คือ การฟัง (Listening) การอ่าน (Reading) การใช้ภาพ หรือของจริง (Iconic) และการลงมือปฏิบัติจริง (Direct Experience)
4. ด้านระดับความคาดหวัง (Expectation of Course Grade) หมายถึง ความ ต้องการของแต่ละคน ต่อผลการปฏิบัติงานว่าอยู่ในระดับใด ระดับความคาดหวังของผู้เรียนแต่ละคน แสดงให้เห็นถึงอัตมโนทัศน์ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ละคนได้ แบ่งได้ 4 ระดับ คือ ระดับดีมาก (A-Expectation) ระดับดี (B-Expectation) ระดับปานกลาง (C-Expectation) และระดับควรปรับปรุง (D-Expectation)

แบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Silver, S. et al. (2000) ได้สร้างแบบสำรวจ แบบการเรียนรู้โดยประยุกต์จากทฤษฎีของ Carl Jung นักจิตวิทยาชาวสวิส ผู้มีชื่อเสียงเกี่ยวกับทฤษฎีบุคลิกภาพ ซึ่งอธิบายว่าบุคลิกภาพอยู่ 4 คู่ ของลักษณะที่ตรงข้ามกันคือ Intrvert/Extrovert, Sensor/Intuitive, Thinker/Jeeler และตัด Judger/Perceiver ออก เพราะเห็นว่าแม้ทั้งสองลักษณะที่ตรงข้ามกันดังกล่าว จะเป็นสิ่งที่มีอยู่จริงในตัวผู้เรียนแต่ไม่มีความสอดคล้อง แต่ที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้อย่างไรเท่ากับอีกส่วนคุณลักษณะที่เหลือ ดังนั้นจึงนำคุณลักษณะที่เป็น Sensor/Intuitive และ Thinker/Feeler มาเป็นแกน จึงทำให้ได้แบบการเรียนรู้ 4 แบบ (Hess, R. U., 2019) ดังนี้

1. การใช้ประสาทสัมผัสและความคิด (Sensing-Thinking: ST) ผู้เรียนแบบการเรียนรู้นี้จะเรียนได้ดีเมื่อมองเห็นความเป็นจริงและผลที่เกิดขึ้น และชอบลงมือกระทำมากกว่าพูด
2. การใช้ประสาทสัมผัสและความรู้สึก (Sensing-Feeling: SF) ผู้เรียนแบบการเรียนรู้นี้จะชอบสังคม เข้ากับคนง่ายและสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดี ชอบเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อมนุษย์มากกว่าสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงและทฤษฎี
3. การหยั่งรู้และการใช้ความคิด (Intuitive Thinking: NT) ผู้เรียนแบบการเรียนรู้ชอบใช้สติปัญญาที่จะคิดโดยตนเอง มีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ ไม่ย่อท้อต่อการสำรวจแนวคิดทฤษฎีหรือความซับซ้อนของปัญหา
4. การหยั่งรู้และการใช้ความรู้สึก (Intuitive Thinking: NF) ผู้เรียนแบบการเรียนรู้นี้อยากรู้อยากเห็นเข้าใจได้เองและมีจินตนาการ

Roger Sperry และ Robert Ornstein พบว่า สมอทั้ง 2 ซีก มีการทำงานที่แตกต่างกัน (Sindhuravej, S. 1999) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา

สมองซีกซ้าย	สมองซีกขวา
-คิดเป็นระบบเป็นขั้นตอน เป็นเป้าหมาย	-รับรู้ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ
-คิดคำนวณตัวเลข สถิติ	-จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์
-คิดวิเคราะห์ เป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวอักษร	-สื่อสารด้วยภาษาท่าทางและการพูด
-สื่อสารด้วยความคิดเป็นภาษาพูด และภาษาเขียน	-พลังขับเคลื่อน ลงมือกระทำ
-พิสูจน์ความคิดเป็นข้อมูล เป็น วิทยาศาสตร์	-มองเห็นภาพรวม บูรณาการ

(ที่มา: Sindhuravej, S. 1999)

Piyamanotham, W. & Piyamanotham, P. (2005) กล่าวว่า มีการค้นพบที่ละเอียดขึ้นไปอีกว่าสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวานั้นสามารถแบ่งเป็นส่วนหน้าและส่วนหลังได้อีก จึงทำให้แบ่งสมองได้ถึง 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 อยู่บริเวณซีกซ้ายส่วนหน้าของสมอง (ซีกเหตุผล) เป็นส่วนที่เป็นความนึกคิดที่เป็นเหตุเป็นผลเป็นตรรกะ ส่วนที่ 2 อยู่บริเวณซีกซ้ายส่วนหลังของสมอง (ซีกความมั่นคงปลอดภัย) เป็นส่วนที่เป็นความนึกคิดในเรื่องของความปลอดภัย รายละเอียดปลีกย่อย เป็นระบบ เป็นขั้นตอน ตรวจสอบได้ ส่วนที่ 3 อยู่บริเวณ

ซิกขาส่วนหลังของสมอง (ซิกอารมณ์ความรู้สึก) ลีกลงไปถึงระดับบริเวณสายตา เป็นส่วนของอารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ ความผูกพัน และส่วนที่ 4 อยู่บริเวณซิกขาส่วนหน้าของสมอง (ซิกอยากลอง) เป็นส่วนของจินตนาการและการรับรู้สิ่งใหม่เป็นองค์รวม โดยสมองทั้ง 4 ส่วน มีลักษณะการทำงานที่เด่นในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกันไปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวาทั้งส่วนหน้าและส่วนหลัง

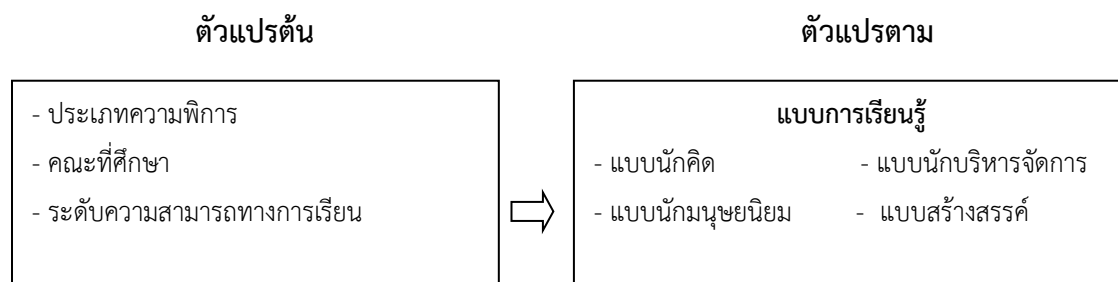
ซีกซ้ายส่วนหน้า (ซีกเหตุผล)	ซีกขวาส่วนหน้า (ซีกอยากลอง)
- รู้จักวิเคราะห์	- ชอบมีข้อสรุป
- รู้จักจำนวนของปริมาณ	- ชอบจินตนาการ
- รู้จักคิดหาเหตุผล	- ชอบคาดการณ์
- รู้จักดี รู้จักก่อ	- ชอบตื่นเต้น กล้าลองเสี่ยง
- รู้จักค้นหาความเป็นจริง	- ชอบถูกกระตุ้น
- รู้จักคำนวณเป็นตัวเลข	- ชอบท้าทาย
ซีกซ้ายส่วนหลัง (ซีกความมั่นคงปลอดภัย)	ซีกขวาส่วนหลัง (ซีกอารมณ์ความรู้สึก)
- รู้จักหลักของเศรษฐศาสตร์	- ชอบเรื่องประหลาดๆ
- รู้จักปรับปรุงแก้ไข	- ชอบรู้ ชอบลองใหม่
- ทำอะไรต้องปลอดภัย	- เข้าใจถึงความรู้สึกของผู้อื่น
- โครงการต้องเป็นกระบวนการ	- ชอบสอนให้คนได้รู้
- ทำอะไรต้องเรียบร้อย	- ชอบสัมผัส
- ต้องเที่ยงตรง เชื่อถือได้	- ชอบสนับสนุนให้กำลังใจ
- ต้องเป็นระบบ มีระเบียบ	- ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก
- ทุกอย่างต้องดี	- ชอบแสดงกิริยาท่าทาง
- ต้องทันเวลา	- ชอบพูดมีกระแสเสียง
- ต้องวางแผน	- มีศิลปะ

(ที่มา: Piyamanotham, W., & Piyamanotham, P., 2005)

เมื่อใช้ทั้ง 4 ส่วน ของสมองทั้ง 2 ซีก มาเป็นหลักในการศึกษาแบบการเรียนรู้ของมนุษย์จะได้แบบการเรียนรู้ 4 แบบ คือ 1) แบบนักคิด (Thinkers Style) 2) แบบนักบริหารจัดการ (Organizers Style) 3) แบบนักมนุษยนิยม (Humanitarians Style) และ 4) แบบนักสร้างสรรค์ (Innovators Style)

จากทฤษฎีแบบการเรียนรู้ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดต่าง ๆ มาผสมผสานกันในการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ และนำไปสู่การสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สรุป การทำงานของสมองแบ่งออกเป็นสองซีก คือ ซีกซ้าย ทำงานเกี่ยวกับเรื่องการ คิดคำนวณตัวเลข สถิติ การคิดวิเคราะห์ เป็นสัญลักษณ์ เป็นตัวอักษร การสื่อสารด้วยความคิดเป็นภาษาพูด และภาษาเขียน การพิสูจน์ความคิดเป็นข้อมูล เป็น วิทยาศาสตร์ ส่วนซีกขวา ทำงานเกี่ยวกับเรื่องการ รับรู้ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ การจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาท่าทางและการพูด พลังขับเคลื่อน การลงมือกระทำ และการมองเห็นภาพรวม บูรณาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

แบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของนักศึกษาพิการ ได้แบ่งการเรียนรู้ตามตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา องค์ประกอบทางด้านอารมณ์และความรู้สึกที่จูงใจให้ผู้เรียน 4 ด้าน ประเภทความพิการ ระดับความสามารถทางการเรียน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ส่วนกลาง จำนวน 395 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krijcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ 301 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างเดือนกันยายน 2567- กันยายน 2568 ของปีงบประมาณ 2568

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ส่วนกลาง จำนวน 395 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krijcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการสุ่มอยู่ที่ $\pm 5\%$ ของจำนวนประชากร

395 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) อย่างเป็นสัดส่วน ซึ่งในแต่ละชั้นภูมิ ใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ 301 คน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแยกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ทางการเห็น	120	92
ทางการได้ยิน	50	44
ทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ	180	123
ทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	15	14
ออทิสติก	30	28
รวม	395	301

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบการเรียนรู้ของ นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 4 แบบ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ซึ่งแบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ 0.96 และค่าความเชื่อมั่น .98

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และกรณีมี 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test) กรณีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffé

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุป

1. ผลการศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละแบบการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกแบบการเรียนรู้เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แบบนักคิด รองลงมาคือ แบบนักคิดสร้างสรรค์ แบบนักบริหาร และแบบนักมนุษยนิยม

2. ผลการเปรียบเทียบ นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีประเภทความพิการต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาฝึกการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีแบบ การเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหาร จัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาฝึกการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับความสามารถทางการเรียน ที่ต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้ แบบนักมนุษยนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ และแบบ นักสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้าย ซีกขวา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละแบบการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกแบบ การเรียนรู้ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แบบนักคิด รองลงมาคือ แบบนักคิดสร้างสรรค์ แบบนักบริหาร จัดการ และแบบมนุษยนิยม เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาดังกล่าว สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 แบบนักคิด เป็นแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบ ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าแบบ การเรียนรู้ทั้ง 3 แบบ แสดงว่าใช้สมองซีกซ้ายส่วนหน้าเด่นกว่าส่วนอื่น จึงทำให้ชอบเรียนรู้ด้วยการฟังบรรยาย ที่มีข้อมูลประกอบการเรียนการสอนไว้เป็นหลักฐาน เช่น หนังสือ ตำรา รายงานวิจัย หรือคู่มือต่าง ๆ ชอบ แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย หรือการยกตัวอย่างเป็นกรณีศึกษาประกอบ ชอบฟัง ชอบอ่าน ชอบจำ นอกจากนี้ยังชอบการพูดคุยหรืออธิบายด้วยเหตุผล คิดเชิงนักปราชญ์ คิดวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ วินิจฉัย และยังชอบกฎเกณฑ์ กติกา ข้อบังคับต่าง ๆ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ฝึกทักษะด้านการคิด เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การคิดวิพากษ์วิจารณ์ และการคิดแบบหยั่งรู้ เป็นต้น ซึ่งทักษะการคิดดังกล่าวเหมาะที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 แบบนักบริหารจัดการ เป็นแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบในระดับมาก แสดงว่านักศึกษามีสมองซีกซ้ายส่วนหลังเด่น จึงทำให้ชอบเรียนรู้อย่างมีระบบตามลำดับขั้นตอน มีการยกตัวอย่างประกอบ ที่มีแผนผัง แผนภูมิ หรือรูปภาพ ตรวจสอบและวัดได้ จนเป็นเป้าหมายที่จะก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ หากมีการ ยกตัวอย่างปัญหาขึ้นมาเพื่อรวบรวมวิธีการแก้ไขปัญหาก็จะเรียนรู้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังชอบการจัดอภิปรายเพื่อช่วยกันคิดหาแนวทาง ค้นหากลยุทธ์ที่จะดำเนินการไปในอนาคตข้างหน้าอย่างเป็น ระบบ เป็นขั้นตอน ชอบยึดโครงสร้าง ตั้งนโยบาย ตั้งยุทธศาสตร์ ตลอดจนรายละเอียดปลีกย่อย

1.3 แบบนักมนุษยนิยม เป็นแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบในระดับ แสดงว่านักศึกษามีสมองซีก ขวาส่วนหลังเด่น จึงชอบเรียนรู้จากการแสดงบทบาทสมมุติ การเลียนแบบ การเล่นละคร การมีส่วนร่วมในทุก รูปแบบของการเรียน ชอบมีปฏิสัมพันธ์ และสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ด้วยการพูด แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การอภิปราย การสัมภาษณ์ พูดคุยสื่อสาร ชอบความ คิดเห็นส่วนรวม เพื่อการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน และชอบการยกตัวอย่างจากนิทาน คติพจน์ประกอบ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตในสังคม และชอบที่จะเรียนในขณะที่มีเสียงเพลงหรือดนตรีเบา ๆ

1.4 แบบนักสร้างสรรค์ เป็นแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบในระดับมาก แสดงว่านักศึกษามีสมองซีกขวาส่วนหน้าเด่น ทำให้ชอบอิสระทางความคิดเรียนรู้ด้วยการทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ชอบคิดและพูดคุยอย่างอิสระ นอกจากนี้ยังชอบอุปมาเปรียบเทียบ ชอบสาธิต/แสดง มีจินตนาการสูง ชอบวาดภาพระบายสี ชอบลองทำงานแปลกใหม่อยู่เสมอ ชอบสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ชอบคิดหาวิธีการใหม่ในการสร้างงาน ชอบแก้ปัญหา

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงว่านักศึกษานิยมใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา เรียงลำดับแต่ละซีกได้แก่ ซีกซ้ายส่วนหน้า ซีกซ้ายส่วนหลัง ซีกขวาส่วนหลัง และซีกขวาส่วนหน้า ซึ่งสามารถอธิบายตามแนวคิดของ Piyamanotham, W. & Piyamanotham, P. (2005) ได้ดังนี้ บริเวณซีกซ้ายส่วนหน้า (เหตุผล) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความนึกคิดที่เป็นเหตุเป็นผล เป็นตรรกะ ซีกซ้ายส่วนหลัง (ซีกความมั่นคงปลอดภัย) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความนึกคิดในเรื่องของความปลอดภัย รายละเอียดปลีกย่อย เป็นระบบ เป็นขั้นตอน ตรวจสอบได้ ซีกขวาส่วนหลัง (ซีกอารมณ์ความรู้สึก) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ และความผูกพัน และซีกขวาส่วนหน้าของสมอง (ซีกอยากลอง) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจินตนาการ และการรับรู้สิ่งใหม่เป็นองค์รวม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thaithani, P. (2007) เรื่องแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายและซีกขวา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ชอบแบบการเรียนรู้ทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยภาพรวมและตามแบบการเรียนรู้แต่ละแบบ อยู่ในระดับมาก และจากการศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบการเรียนรู้ที่ทำให้เรียนรู้ได้ดีและมีความสุขของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ยังพบอีกว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ระดับ ได้แก่ การหาความรู้และการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเรียนจาก Google Classroom และการเรียนทางออนไลน์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบหรือมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชา รูปแบบการเรียนการสอนไม่บังคับการเข้าชั้นเรียน นักศึกษาสามารถเข้าเรียนหรือไม่ก็ได้แล้วแต่ความสะดวกและความสมัครใจของนักศึกษา ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะมีการจัดกิจกรรม มีชมรม มีห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์บริการแก่นักศึกษาเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยปิดอื่น ๆ แต่สัดส่วนการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัยแล้ว ยังถือว่านักศึกษาส่วนนี้เป็นส่วนน้อย ประกอบกับสภาพทางสังคมภายในของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นมีลักษณะที่ค่อนข้างหลากหลาย เนื่องจากมีนักศึกษาหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่มาเพื่อเข้าเรียนเพียงอย่างเดียว นักศึกษาที่มาเรียนและทำกิจกรรมควบคู่กันไป นักศึกษาที่เรียนไปทำงานไปและพึ่งพาเพื่อนในการเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มาเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Non-credit) นักศึกษาต่างสถาบันที่เรียนควบคู่สองสถาบันอื่น ๆ อีกทั้งยังมีการจัดตั้งชมรม ชุมนุ้สำหรับนักศึกษาที่มีความสนใจร่วมกันหรือมีภูมิลำเนาเดียวกัน ดังนั้น จากเหตุผลดังกล่าว นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงต้องการเรียนแบบการหาความรู้และการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเรียนจาก Google Classroom และการเรียนทางออนไลน์เป็นส่วนมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Suriyawipada, N. (2011) เรื่องการศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะให้จัดการเรียนการสอนแบบ Online

2. ผลการการเปรียบเทียบนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีความพิการต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา จำแนกตาม ประเภทความพิการ คณะที่ศึกษา และระดับความสามารถทางการเรียน ดังนี้

2.1 นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีประเภทความพิการต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนักศึกษาพิการประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเภททางการเห็น ทางการได้ยิน ทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ทางพฤติกรรมและอารมณ์ และบุคคลออทิสติก ก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น เพื่อนร่วมชั้น หรืออาจารย์ แม้แต่การเข้าร่วมกิจกรรมหรือชมรมต่าง ๆ ไม่ต่างกัน และอยู่ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน จากเหตุผลดังกล่าว นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีประเภทความพิการต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับที่ Thammarong, S. (1983) กล่าวว่า ผู้เรียนทุกคนมีความต้องการ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Yodhan, S. (2003) เรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีเพศต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Liampechrat, S. (2000) เรื่องการศึกษาแบบการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแบบการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาในคณะ ที่ต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบนักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเลือกแนวทางและวิธีการในการศึกษา โดยไม่มีการ บังคับการเข้าชั้นเรียนเช่นมหาวิทยาลัยปิดอื่น ๆ เนื่องจากเห็นถึงความจำเป็นของนักศึกษา ดังนั้น นักศึกษา แต่ละคณะจึงมีลักษณะการเรียนรู้ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบ นักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Dunn, R. & Dunn, K. (1993) ที่กล่าวว่า สภาพสังคม (Sociology) เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อม ทางการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนชอบ เช่น การเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือ การเรียนรู้ที่อยู่ตามลำพังจับคู่ปรึกษา กับเพื่อน อภิปรายกลุ่มเล็ก ๆ ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรือการศึกษาด้วยตนเองแบบผู้ใหญ่ และมีความต้องการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบ ระเบียบแบบแผนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่เสมอ จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวม และตามแบบการเรียนรู้ ได้แก่ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ แบบนักมนุษยนิยม และแบบ นักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Noinamboon, J. (2003) เรื่องความคิดเห็น เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาภาคค่ำ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาภาคค่ำ มหาวิทยาลัย

กรุงเทพ ที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ โดยรวมและแต่ละแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลวิจัยของ Yodhan, S. (2003) เรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพ ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับความสามารถทางการเรียน ที่ต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้แบบนักมนุษยนิยม แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจอาจเนื่องมาจากแบบนักมนุษยนิยมนี้เป็นแบบการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นหลัก ซึ่งสภาพทางสังคมภายในของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีลักษณะที่ค่อนข้างหลากหลาย เนื่องจากมีนักศึกษาหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่มาเพื่อเข้าเรียนเพียงอย่างเดียว นักศึกษาที่มาเรียนและทำกิจกรรมควบคู่กันไป นักศึกษาที่เรียนไปทำงานไป และพึ่งพาเพื่อนในการเรียน นักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มาเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Non-credit) ซึ่งมาเรียนกันเป็นกลุ่ม นักศึกษาต่างสถาบันที่เรียนควบคู่สองสถาบัน และอื่นๆ อีกหลากหลาย จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับความสามารถทางการเรียน ที่ต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้แบบนักมนุษยนิยม แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thaithani, P. (2007) เรื่องแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายและซีกขวา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน ที่มีระดับความสามารถทางการเรียน ที่ต่างกัน มีแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา โดยรวมและตามแบบการเรียนรู้แบบนักมนุษยนิยม แตกต่างกัน ส่วน แบบนักคิด แบบนักบริหาร และแบบนักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบการเรียนรู้ แบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ และแบบนักสร้างสรรค์ เป็นแบบการเรียนรู้ที่เป็นความสามารถและการใช้ศักยภาพของแต่ละบุคคล เช่น การเรียนด้วยการฟังบรรยายและคิดตามเสมอ เรียนรู้โดยผู้สอนลำดับขั้นตอนเนื้อหาอย่างมีระบบ และมีอิสระทางความคิดในการเรียน จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนที่ต่างกัน แบบนักคิด แบบนักบริหาร และแบบนักสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Noinamboon, J. (2003) เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาภาคค่ำ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาภาคค่ำ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีระดับความสามารถทางการเรียน ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระแบบหลักเลี้ยว แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน แบบมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า แบบการเรียนรู้แบบนักมนุษยนิยม มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกแบบการเรียนรู้ ซึ่งแบบการเรียนรู้แต่ละแบบมีความสำคัญในการพัฒนาสมองแต่ละด้านและมนุษย์ทุกคนควรพัฒนาสมองทุกซีกทุกด้านไปพร้อมกัน

2. อาจารย์ผู้สอนควรสำรวจแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ตนเองสอนก่อนสอน โดยใช้แบบสำรวจแบบการเรียนรู้ และหลังจากที่ได้ข้อมูลแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว อาจารย์ผู้สอนควรเตรียมวิธีดำเนินการสอนให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

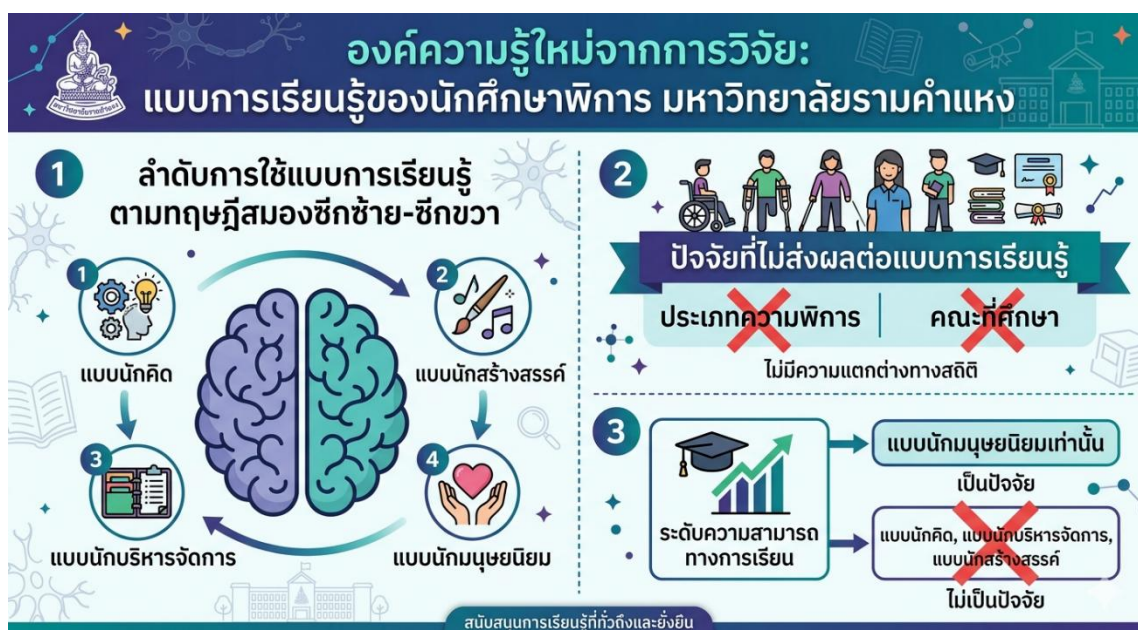
1. ควรศึกษาแบบการสอนของอาจารย์ ควบคู่กับแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา และศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป
2. ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนตามลักษณะแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน จากทฤษฎีสมองซีกซ้ายและซีกขวา

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา ได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ประกอบไปด้วย

1. นักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้แบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา แต่ละแบบเรียงลำดับ ดังนี้ 1) แบบนักคิด 2) แบบนักสร้างสรรค์ 3) แบบนักบริหารจัดการ และ 4) แบบนักมนุษยนิยม
2. ประเภทความพิการ และคณะที่ศึกษา ไม่เป็นปัจจัยต่อแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา ของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. ระดับความสามารถทางการเรียนเป็นปัจจัยต่อแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมองซีกซ้ายซีกขวา แบบนักมนุษยนิยมเท่านั้น ส่วนแบบนักคิด แบบนักบริหารจัดการ และแบบนักสร้างสรรค์ ไม่เป็นปัจจัยแต่อย่างใด

ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีงบประมาณ 2568

เอกสารอ้างอิง

- คัคณางค์ มณีศรี. (2555). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรภัทร น้อยนามบุญ. (2546). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาภาคค่ำ มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทาพัฒน์ สุริยะวิภาดา. (2554). *การศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
รามคำแหง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประยุทธ์ ไทยธานี. (2550). *แบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ตามทฤษฎีสมองซีก
ซ้ายซีกขวา*. (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม และปรัชญา ปิยะมโนธรรม. (2548). *จิตสมอง*. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.
- ศิริสิน พุ่งสกุล. (2559). *รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*.
(รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สมศักดิ์ สันธะเวช. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2526). *หลักการนิเทศการสอน*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุรศักดิ์ ยอดหาญ. (2546). *รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏในเขต
กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรางคณา เหลี่ยมเพชรรัตน์. (2543). *การศึกษาแบบการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Canfield, A. A. (1992). *Learning style inventory*. (2nd ed.) CA: Western Psychological Services.
- Hess, R. U. (2019). *Review of the earth has a soul: C. G. Jung on nature, technology and
modern life* [Review of the book *The earth has a soul: C. G. Jung on nature,
technology and modern life*, by M. Sabini, Eds.]. *The Humanistic Psychologist*, 47(2),
203-208. <https://doi.org/10.1037/hum0000104>
- Dunn, R., & Dunn, K. (1993). *Teaching secondary students through their individual learning
styles: Practical approaches for grades 7-12*. Boston: Allyn and Bacon.

- Felder, R., & Solomon, B. (2007). *Learning styles and strategies*. Retrieved from <http://www.ncsu.edu/felder-public/ILSdir/styles.htm>
- Grasha, A. F., & Kirschenbaum, D. S. (1985). *Psychology of adjustment and competence: An applied approach*. Cambridge, Massachusetts: Winthrop Publishers, Inc.
- Hermann, N. (1996). *The whole brain business book*. New York: McGraw-Hill.
- Kolb, D. A. (1985). *Learning style inventory: Self-scoring test and interpretation booklet*. Boston: Mc Ber and company.
- Krijcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Salater, A., & Bermner, G. (2011). *An introduction to developmental psychology*. (2nd ed.). Great Britain: Blackwell Publishing Ltd.
- Silver, S., Strong, R. V., & Perini, M. J. (2000). *So Each May Learn: Integrating learning styles and multiple intelligences*. Alexandria, VA: ASCD (Association for Supervision and Curriculum Development).

Translated Thai References

- Fungsakul, S. (2016). *Learning styles of students in the faculty of education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University*. (Research Report). Nakhon Ratchasima Rajabhat University. (In Thai)
- Liampechrat, S. (2000). *A study of Thai language learning styles of junior high school students*. (Master's Thesis in Education). Chulalongkorn University. (In Thai)
- Office of the National Education Commission. (2010). *National Education Act B.E. 2542 and Amendments (No. 3) B.E. 2553*. Bangkok: Office of the Prime Minister. (In Thai)
- Maneesri, K. (2012). *General psychology*. (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Noinamboon, J. (2003). *Opinions on the learning styles of evening students at Bangkok University*. (Master's Thesis in Education). Ramkhamhaeng University. (In Thai)
- Piyamanotham, W., & Piyamanotham, P. (2005). *Mind and brain*. Bangkok: Than Printing.
- Sindhuravej, S. (1999). *Towards quality education*. Bangkok: Wattanapanich. (In Thai)
- Suriyawipada, N. (2011). *A study of the learning styles of undergraduate students at Ramkhamhaeng University*. (Master's Thesis in Education). Ramkhamhaeng University. (In Thai)

- Thaithani, P. (2007). *The learning styles of students at Nakhon Ratchasima Rajabhat University based on left-right brain theory*. (Research Report). Nakhon Ratchasima Rajabhat University. (In Thai)
- Thammarong, S. (1983). *Principles of instructional supervision*. Bangkok: Aksorn Bandit.
- Yodhan, S. (2003). *Learning styles of graduate students at Rajabhat Institutes in Bangkok*. (Master's Thesis in Industrial Education). King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. (In Thai)

